

ЛІТЕРАТУРА

1. Наумов М. Сутність соціального підприємництва та його роль у соціально-економічному розвитку суспільства// Україна: аспекти праці. – 2014, №4.
2. Підсумковий звіт за результатами дослідження «Соціальні підприємства в Україні». – Київ. – 2017. – 32с.
3. Соціальне підприємництво в Україні. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.socialbusiness.in.ua/index.php/baza-znan/bibliotekasotsialnoho-pidpriiemtsia/81-pro-sotsialne-pidpriemnytstvo>

Вікторія Кириченко,

студентка 2 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **І. С. Ладунка,**

к. екон. н., доцент (БДПУ)

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ НА РИНКУ ПРАЦІ УКРАЇНИ

Ситуація, що склалася на українському ринку праці є досить напруженою та має тенденцію до погіршення. Економічна криза спричинила зміни у сфері праці, зайнятості та працевлаштуванні громадян. Зайнятість населення стає одним з основних індикаторів успішних трансформаційних економічних процесів. Категорія безробіття виступає основною соціально-економічною проблемою вітчизняної економіки та важливою характеристикою конкурентоспроможності ринку праці.

В умовах ринкових відносин, переходу до постіндустріальної стадії розвитку, радикально змінюється трудова діяльність, зайнятість населення, механізми працевлаштування та наймання на роботу економічно активного населення.

Під безробіттям розуміється складне економічне, соціальне і психологічне явище, коли частина економічно активного населення є бездіяльною (не працює) через брак відповідної роботи [1, с. 52].

Сучасний стан реформування національної економіки породжує кризові явища на ринку праці. Вітчизняна статистика фіксує досить значні обсяги і рівень безробіття економічно активного населення. Так, за даними Державної служби статистики України, рівень безробіття в Україні згідно з методологією 17 Міжнародної організації праці у 2004, 2007, 2010 та 2013 рр. становив 8,6%, 6,4%, 8,1 та 7,2% відповідно. Показник безробіття серед міського населення у 2013 році становив 7,1%, серед сільського – 7,3%, серед жінок – 6,2%, серед чоловіків – 8,0%. У віковому розрізі найбільш вразливими виявилися чоловіки у віці 15-24 років, серед них показник безробіття становив 18,2% [2].

Відповідно до Аналітичної записки Державної служби зайнятості України, рівень економічної активності населення знизився, з 65,2% за 9 місяців 2013 року до 63,0% за 9 місяців 2014 року. У тому числі серед осіб працездатного віку цей показник знизився з 73,2% за 9 місяців 2013 року до 71,9% за 9 місяців 2014 року.

Серед неформально зайнятих осіб, значна частка була зайнята в сільському, лісовому та рибному господарстві (41,3%). Іншими поширеними видами економічної діяльності населення цієї категорії є: оптова та роздрібна торгівля – 20,9%; будівництво – 15,3%, а також транспорт – 3,9%. Середньооблікова кількість штатних працівників у січні 2015 року становила 8 млн. 128 тис. осіб та, у порівнянні з відповідним періодом 2014 року, скоротилася на 1,4 млн. осіб. Скорочення відбулося в усіх видах економічної діяльності, найбільш суттєво – у промисловості, торгівлі, фінансовій діяльності, у сфері інформації та телекомунікації, адміністративному обслуговуванні, будівництві, у сфері тимчасового розміщення й організації харчування (на 20% – 30%).

За видами економічної діяльності, кожний п'ятий штатний працівник працював неповний робочий день (тиждень) у будівництві, стільки ж у промисловості, кожен третій – на транспорті, у складському господарстві, поштовій та кур'єрській діяльності.

Серед осіб, попереджених про вивільнення, найбільшу частку становлять працівники сфери державного управління та обов'язкового соціального страхування (27%), фінансової та страхової діяльності (14%), адміністративного та допоміжного обслуговування (9%), переробної промисловості (8%). Кількість вакансій, про які роботодавці проінформували центри зайнятості, станом на 1 березня 2015 року становила 43,4 тис. од. та, у порівнянні з даними на 1 березня 2014 року, скоротилася на 21%. Зокрема, у Сумській, Закарпатській, Запорізькій, Миколаївській та Херсонській областях на 21-27%, у Дніпропетровській на третину, а у Чернівецькій області скоротилися на 41%. У структурі вакансій найбільшу частку складають робочі місця для кваліфікованих робітників, професіоналів та фахівців, кожна десята вакансія пропонувалася для низько кваліфікованих працівників, мінімальним є попит на технічних службовців та працівників сільського господарства [3].

Як видно з наведених вище даних, сучасний стан вітчизняного ринку праці характеризується достатньо негативними тенденціями. Тому, актуальним стає вивчення закордонного досвіду не лише боротьби з безробіттям, а й впровадження заходів по «відживленню» економіки

ЛІТЕРАТУРА

1. Ринок праці: навч. посібник / Л. К. Семів, А. Я. Кузнєцова, Н. Є. Рак, І. М. Вознюк-Богів. – К.: УБС НБУ, 2013. – 231 с.
2. Рівень безробіття населення (за методологією МОП) за статтю, віковими групами та місцем проживання. Офіційний сайт Державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. –URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> 19
3. Ситуація на ринку праці та діяльність Державної служби зайнятості. Аналітична записка. Офіційний сайт Державної служби зайнятості України. [Електронний ресурс]. –URL: http://www.dcz.gov.ua/control/uk/statdatacatalog/list/category?cat_id=3053